

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 8. maja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgija) – K.A. in drugi/Belgische Staat

(Zadeva C-82/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Nadzor meje, azil, priseljevanje — Člen 20 PDEU — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člena 7 in 24 — Direktiva 2008/115/ES — Člena 5 in 11 — Državljan tretje države, za katerega velja prepoved vstopa na ozemlje — Prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine z državljanom Evropske unije, ki ni nikoli uresničeval svoje pravice do prostega gibanja — Zavrženje prošnje)

(2018/C 231/03)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: K.A., M.Z., M.J., N. N. N., O.I.O., R.I., B.A.

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Belgische Staat

Izrek

1. Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, zlasti njena člena 5 in 11, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje praksi države članice, da se zavrže prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine, ki jo na njenem ozemlju vložijo državljan tretje države, družinski član državljan Unije, ki je državljan te države članice in ni nikoli uresničeval svoje pravice do prostega gibanja, zgolj zato, ker za tega državljan tretje države velja prepoved vstopa na navedeno ozemlje.
2. Člen 20 PDEU je treba razlagati tako:
 - da nasprotuje praksi države članice, da se taka prošnja zavrže zgolj iz tega razloga, ne da bi se preučilo, ali obstaja razmerje odvisnosti med tem državljanom Unije in tem državljanom tretje države, ki je tako, da bi v primeru zavrnitve priznanja izvedene pravice do prebivanja navedenemu državljanu tretje države bil navedeni državljan Unije dejansko prisiljen zapustiti ozemlje Unije kot celoto in bi mu bilo tako odvzeto dejansko izvrševanje bistva pravic, ki mu jih zagotavlja njegov status;
 - da kadar je državljan Unije odrasla oseba, je obstoj takega razmerja odvisnosti, ki utemeljuje priznanje izvedene pravice do prebivanja na podlagi tega člena zadevnemu državljanu tretje države, mogoč samo v izjemnih primerih, v katerih glede na vse upoštevne okoliščine zadevne osebe nikakor ni mogoče ločiti od njenega družinskega člana, od katerega je odvisna;
 - da kadar je državljan Unije mladoletnik, mora presoja obstoja takega razmerja odvisnosti ob upoštevanju koristi otroka temeljiti na vseh okoliščinah obravnavane zadeve, zlasti na njegovi starosti, njegovem fizičnem in čustvenem razvoju, stopnji njegovega čustvenega razmerja z obema od staršev ter na tveganju, da bo imela ločitev od tistega od staršev, ki je državljan tretje države, škodljive posledice za ravnovesje tega otroka; obstoj družinske vezi s tem državljanom tretje države, naj bo biološka ali pravna, ne zadošča, za ugotovitev takega razmerja odvisnosti pa ni nujno, da otrok živi skupaj z navedenim državljanom tretje države;

- da je vseeno, ali je razmerje odvisnosti, na katero se državljan tretje države sklicuje v utemeljitev svoje prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine, nastalo po tem, ko je bila v zvezi z njim sprejeta odločba o prepovedi vstopa na ozemlje;
 - da je vseeno, ali je odločba o prepovedi vstopa na ozemlje, ki velja za državljana tretje države, že pravomočna, ko ta vloži svojo prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine, in
 - da je vseeno, ali je odločba o prepovedi vstopa na ozemlje, ki velja za državljana tretje države, ki je vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine, utemeljena z nespoštovanjem obveznosti vrnitve; kadar je bila taka odločba utemeljena z razlogi javnega reda, ti razlogi lahko vodijo do zavrnitve priznanja izvedene pravice do prebivanja na podlagi tega člena temu državljanu tretje države le, če se na podlagi konkretne presoje vseh zadevnih okoliščin ob upoštevanju načela sorazmernosti, koristi morebitnega zadevnega otroka ali otrok in temeljnih pravic ugotovi, da zadevna oseba pomeni resnično, sedanj in dovolj resno grožnjo za javni red.
3. Člen 5 Direktive 2008/115 je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni praksi, na podlagi katere se sprejme odločba o vrnitvi v zvezi z državljanom tretje države, glede katerega je bila že sprejeta odločba o vrnitvi skupaj s prepovedjo vstopa na ozemlje, ki še velja, ne da bi se upoštevali dejavniki njegovega družinskega življenja, zlasti interes njegovega mladoletnega otroka, navedeni v prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine, vloženi po sprejetju take prepovedi vstopa, razen kadar bi zadevna oseba take dejavnike lahko uveljavljala že pred tem.

⁽¹⁾ UL C 145, 25.4.2016.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 2. maja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Nizozemska, Belgija) – K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H. F./Belgische Staat (C-366/16)

(Združeni zadevi C-331/16 in C-366/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Državljanstvo Evropske unije — Pravica do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic — Direktiva 2004/38/ES — Člen 27(2), drugi pododstavek — Omejitve pravice do vstopa in pravice do prebivanja zaradi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja — Prostovoljna vrnitev ali odstranitev iz države zaradi javnega reda ali javne varnosti — Obnašanje, ki pomeni resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo, ki prizadene osnovne interese družbe — Oseba, katere prošnja za azil je bila zavrnjena iz razlogov iz člena 1(F) Ženevske konvencije ali člena 12(2) Direktive 2011/95/EU — Člen 28(1) — Člen 28(3)(a) — Varstvo pred odstranitvijo — Prebivanje v državi članici gostiteljici v preteklih desetih letih — Nujni razlogi javne varnosti — Pojem)

(2018/C 231/04)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveni sodišči

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: K. (C-331/16), H.F. (C-366/16)

Toženi stranki: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Belgische Staat (C-366/16)